

Nadě všechno nechť svoboda je navěky nám

Tým ze Základní školy Jihlava, Křížová 33

*Čestný člověk, narozen do kruté doby,
jež se stala továrnou na lidské hroby.
V hávu Protektorátu, za temného výroby raket hluku,
hrál si chlapec ve stínu prchlivého německého pluku.
Z oblohy záblesky spojeneckých letadel,
co na Vídeň spěchaly,
svrhnout hordy nacistických běsů do pekel.
Kouř z tanků a ohořelé zbytky těl,
ve vzpomínkách utkvěly snad pro svůj krutý charakter.*

*Jen krátce v Jihlavě Beneše pozdravil,
vítězný únor však všechnu naději vyhladil.
Poválečnou touhu po svobodě člověka
zas nadlouho uvěznil zlý teror, výhružky a rudá temnota.*

*Sen o studiu malířství a o spravedlnosti rozplynul se rychleji,
než další oběť nejživějšího procesu století naposled vydechla v marné naději.
Setkal se několikrát s Vámi, sochaři Jaroslave Šlezingere.
Vaše ryzí hodnoty,
v podobě šípů poselství
zasáhl naše životy.
Nespočet pomníků po světě necháme postavit Vám.
Nad život, nad smrt, nechť svoboda je navěky nám.*

*Osudové lásce již na vojně básně psal,
do divadla Skoiba milovníky umění zval.
Naplněné období jak z renesance,
vystřídala vlna zloby, agrese a netolerance.
S hrdostí svou duši ryzí,
však nedal svléct z její bílé řízy.
Svou vůlí nucen oponovat,
nikdy nechtěl emigrovat.
Se ctí a nezlomností ruku v ruce,
došel až k branám sametové revoluce.*